

نگاه صنعت به قطعی نگاه‌های پرتی و پراخت

خاموشی طبقانی

کیمیا ملکی: هر سال با شروع تابستان نسخه رسمی مدیریت مصرف برق از راه می‌رسد: کولر را کمتر روشن کنید، لامپ اضافه را خاموش کنید، اتو و ماشین لباسشویی را در ساعت اوج مصرف روشن نکنید، کمتر برق مصرف کنید تا شبکه تاب بیاورد. اما کافی است از یک خیابان معمولی در مرکز یا جنوب تهران راه بیفتید و خودتان را به محله‌های برج‌نشین برسانید تا یک سوال جلوی چشم‌تان سبز شود، اگر واقعا بحران برق وجود دارد چرا فقط در خانه‌های معمولی دیده می‌شود؟ چرا خاموشی، اضطراب و توصیه به صرفه‌جویی سهم خانواده‌ای است که با یک کولر و چند لامپ روز را شب می‌کند اما در همان شهر، برج‌هایی با لابی‌های مرتفع، لوسترهای چندطبقه، نورپردازی دائمی نما، استخرهای فعال، چیلرهای پرمصرف، پمپ‌های قدرتمند و موتوربرق‌های آماده‌به‌کار انگار بیرون از هر محدودیتی زندگی می‌کنند. ظاهراً در تهران امروز حتی خاموشی هم عادلانه توزیع نمی‌شود.

شهر دو طبقه

که باید با قطعی برق راهم تحمل کند و خانواده‌ای که در اوج مراد با ترس از خاموشی و قبض، مدام مصرفش را تنظیم می‌کند. آن طرف‌ها اما تهران دیگری ایستاده‌اند که در آن تور بخشی از نمایش است. در بسیاری از برج‌های لوکس، مصرف برق فقط به واحدهای مسکونی محدود نمی‌شود. موتورخانه‌های بزرگ، سیستم‌های تهویه مرکزی، چیلرها، آسانسورهای

متعدد، هواسازها، لابی‌های وسیع با سرمایش سنگین، نورپردازی نما، پارکینگ‌های روشن، سالن ورزش، سونا، جکوزی، استخر، درهای برقی، دوربین‌ها و سیستم‌های هوشمند، هر کدام به‌تنهایی یک مشترک پرمصرف‌اند. این امکاناتی نیستند که گهگاهی روشن شوند بخش مهمی از آن‌ها دائماً در مدارند. به این فهرست، موتوربرق‌های اختصاصی راهم اضافه کنید

کشور با ناترازی برق روبه‌روست و همه باید سهم خود را در کاهش مصرف ایفا کنند. در ظاهر حرف بدی نیست اما مشکل از جایی شروع می‌شود که این همه در عمل به یک بعضی‌ها تقبیل پیدا می‌کند. در خانه‌های طبقه متوسط، صرفه‌جویی یعنی جنگ روزانه با گرما یعنی کولری که باید کمتر کار کند یعنی لامپ‌هایی که یکی یکی خاموش می‌شوند، یعنی یخچالی

استخر روشن، خانه خاموش

در گفتار عمومی کمتر دیده می‌شود. در عوض تمام تمرکز روی رفتار شهروند عادی است کولر را کمتر کنید، دیرتر اتو بزنید، کمتر از ماشین ظرفشویی استفاده کنید. انگار بحران از آشپزخانه خانه‌های معمولی شروع شده، نه از الگوی ساخت‌وساز و سبک زندگی پرمصرفی که سال‌ها در شهر تشویق شده است.

تناقض دقیقاً همین‌جاست از یک‌سو، تبلیغ مصرف بهینه برای عموم از سوی دیگر، توسعه بی‌وقفه فضاهای شهری و ساختمانی که بر پایه مصرف سنگین انرژی طراحی شده‌اند. شهری که برج‌هایش با شیشه، نور، سرمایش دائمی و امکانات پرمصرف تعریف می‌شوند، نمی‌تواند فقط با نصیحت به مردم عادی از بحران عبور کند. اگر قرار است صرفه‌جویی ملی باشد، باید اول از مصرف‌های نمایشی و لوکس شروع شود و گرچه این توصیه‌ها بیشتر شبیه شوخی تلخ‌اند.

یکی از عزیزان ترین جلوه‌های این بی‌عدالتی همین استخرهای خانگی و نیمه‌عمومی در برج‌ها و مجتمع‌های لوکس است. پشت استخر مجموعه‌ای از تجهیزات پرمصرف قرار دارد. پمپ‌های گردش آب، سیستم تصفیه، گرمایش یا تنظیم دما، رطوبت‌گیر، تهویه، نورپردازی، دوش‌ها و گاه جکوزی و سونا. یعنی در شرایطی که شهر درباره تاب‌آوری شبکه هشدار می‌دهد، بخشی از مصرف برق صرف حفظ یک امکان رفاهی برای اقلیتی برخوردار می‌شود. مسئله این نیست که استخر داشتن جرم است، مسئله این است که در زمان بحران چرا محدودیت و سختگیری از جایی شروع نمی‌شود که مصرف لوکس و غیرضروری در آن بالاست؟

همین منطق درباره پمپ‌های آب، موتورخانه‌های عظیم و تجهیزات جانبی برج‌ها هم صادق است. در بسیاری از ساختمان‌های مرتفع، حفظ فشار آب، سرمایش فضاهای مشترک و روشن نگه‌داشتن بخش‌های عمومی، برق قابل‌توجهی می‌بلعد اما این مصرف

موتوربرق؛ سپر مرفهان در برابر خاموشی

می‌خرد، آن‌که ندارد، باید با پنکه خاموش و خانه گرم کنار بیاید این همان شکاف نابرابری است که در ظاهر فنی و در باطن اجتماعی است. حتی از زاویه روانی هم ماجرا مهم است. وقتی مردم هر روز درباره لزوم صرفه‌جویی می‌شنوند اما هم‌زمان می‌بینند طبقه‌ای از شهر اساساً خود را از پیامدهای خاموشی بیمه کرده، حس مشارکت جمعی از بین می‌رود. کسی که می‌بیند قرار نیست همه به یک اندازه محدود شوند، دیگر سختی را عادلانه نمی‌فهمد. در چنین فضایی، دعوت به همکاری عمومی ضعیف می‌شود، چون عدالت پیشینی وجود ندارد. شهروند عادی می‌پرسد چرا باید من در گرما صرفه‌جویی کنم تا برجی با لابی مرمر و لوستر چندمتری، با خیال راحت برق را بلعد و اگر هم قطع شد، زرتانورش روشن شود؟

خاموشی برای یک خانواده معمولی یعنی خانه‌ای که ناگهان در گرما می‌ایستد، کولر خاموش می‌شود، آسانسور از کار می‌افتد، اینترنت می‌پرد، یخچال نگران‌کننده می‌شود و شب کش‌دارتر از همیشه می‌گذرد اما برای بخشی از طبقه مرفه، خاموشی بیشتر یک مکث کوتاه است چند ثانیه بعد موتوربرق یا ژنراتور وارد مدار می‌شود و زندگی تقریباً به روال عادی برمی‌گردد. همین تفاوت کوچک، معنای بزرگی دارد بحران هم طبقه‌ای شده است. موتوربرق در اینجا نماد توان خرید امنیت است. یعنی هرچا زیرساخت عمومی کم آورد، پول وارد می‌شود و خساراً را پر می‌کند. در نتیجه شبکه سراسری برای همه دچار اختلال است اما همه یک‌طور آسیب نمی‌بینند. آن‌که پول بیشتری دارد، برای خودش برق پشتیبان

لابی‌هایی که سهم یک کوچه برق را می‌بلعند

اگر بخواهیم بی‌تعاریف حرف بزیم بخشی از مصرف برق در تهران نه برای نیاز که برای پرستیژ خرج می‌شود. لابی‌های سفیلند با لوسترهای غول‌پیکر، نور مخفی‌های چندلایه، دیوارکوب‌های دکوراتیو، سنگ‌های برق زیر نورهای متمرکز، ورودی‌هایی که باید ۲۴ ساعته لاکچری دیده شوند و نماهایی که شب‌ها بیشتر شبیه ویترین‌اند تا ساختمان مسکونی. در این معماری نمایشی، برق فقط انرژی نیست ابزار تفاخر است. قرار نیست فقط فضا را روشن کند باید ثروت را هم به رخ بکشد. حال جای سوال دارد که در شهری که از مردم خواسته می‌شود یک لامپ کمتر روشن کنند، این سطح از نورافشانی چه توجیهی دارد؟ آیا ضرورتی پشت آن است یا صرفاً بخشی از مسابقه تجمل؟ وقتی یک برج فقط برای آنکه در تاریکی بدرخشد، ده‌ها منبع روشنایی را تا نیمه‌شب و گاهی تا صبح روشن نگه می‌دارد این دیگر مصرف معمولی نیست؛ بلعیدن سهم عمومی از یک منبع محدود است. نور نما، استخر همیشه‌فعال، سرمایش بی‌وقفه لابی و پمپ‌های قدرتمند آب در نهایت از همان شبکه‌ای تغذیه می‌شوند که به خانه‌های معمولی هشدار می‌دهد لطفاً صرفه‌جویی کنید.

ماجرا فقط نمادین هم نیست در آپارتمان‌های متوسط، هزینه برق و قطعی آن مستقیم روی کیفیت زندگی آن‌ها می‌گذارد؛ خواب کودک، سالم ماندن مواد غذایی، توان استراحت سالمند، کارکرد وسایل ضروری اما در برج‌های مجزئ مجموعه‌ای از تجهیزات پشتیبان، فشار خاموشی را جذب می‌کند. یعنی یک خانواده در خانه ۸۰ متری باید توان ناترازی را با عرق‌ریختن و نگرانی بدهد اما در ساختمانی چنددهمیلیاردی، ژنراتور، پمپ و سیستم سرمایش ذخیره اجازه نمی‌دهند اختلال حتی به طبقات بالا برسد.

سخن پایانی

مشکل کمبود برق نیست مشکل اساسی از جایی شروع می‌شود که بی‌عدالتی در تعریف مصرف و توزیع رنج کمبود است. وقتی از مردم عادی خواسته می‌شود لامپ اضافه را خاموش کنند اما مصرف لوکس در برج‌ها، نماها، لابی‌ها، استخرها و فضاهای مشترک پرزرق‌وبرق عملاً دست‌نخورده می‌ماند هر پیام صرفه‌جویی بوی تبعیض می‌دهد. نمی‌شود از خانواده‌ای در آپارتمان کوچک خواست کولرش را کم کند اما چشم بر ساختمان‌هایی بست که سبک زندگی‌شان بر مصرف سنگین و مصونیت از خاموشی بنا شده است. اگر بحران واقعی است باید اول مصرف‌های غیرضروری و نمایشی را گرفت همان‌جا که برق نه برای نیاز که برای نمایش، پرستیژ و رفاه مازاد خرج می‌شود. در غیر این صورت خاموشی به سندنابرابری تبدیل می‌شود. مردم با کمبود کنار می‌آیند، اگر بدانند همه به یک اندازه سهم می‌دهند. اما وقتی برق خانه‌های معمولی کم می‌شود تا نور لابی برج‌ها کم نشود دیگر اسمش مدیریت مصرف نیست بلکه توزیع طبقاتی روشنایی است.

پتروشیمی تبریز تندیس زرین و گواهینامه معتبر GS1 را دریافت کرد

میراشرقی، مدیرعامل و نایب‌رئیس هیئت‌مدیره شرکت پتروشیمی تبریز، اهدا شد. این تقدیر در راستای حمایت، مشارکت مؤثر و نقش‌آفرینی پتروشیمی تبریز در توسعه رویکردهای نوین زنجیره تأمین، حرکت در مسیر شفافیت، استانداردهای و انطباق با الزامات جهانی تجارت و لجستیک صورت گرفت. همایش ملی زنجیره تأمین کالا و خدمات مبتنی بر استانداردهای GS1 به‌عنوان یکی از مهم‌ترین رویدادهای تخصصی کشور در حوزه لجستیک، تجارت و استانداردهای، با هدف تبیین الزامات نوین زنجیره تأمین و تسهیل حضور شرکت‌های ایرانی در بازارهای

بین‌المللی، به‌ویژه کشورهای حوزه اوراسیا، برگزار شد. دریافت این تندیس و گواهینامه، نشان‌دهنده اهتمام پتروشیمی تبریز به ارتقای نظام‌های تأمین، توسعه همکاری‌های تخصصی و بهره‌گیری از استانداردهای روز دنیا در راستای افزایش بهره‌وری، بهبود فرآیندها و تحقق اهداف توسعه پایدار است. پتروشیمی تبریز با حضور فعال در ارزیابی‌های تخصصی و حرکت در مسیر تعالی سازمانی، جایگاه خود را به‌عنوان یکی از شرکت‌های پیشرو صنعت پتروشیمی کشور در حوزه مدیریت زنجیره تأمین و توسعه زیرساخت‌های استاندارد تثبیت کرده است.

شرکت پتروشیمی تبریز در همایش ملی «زنجیره تأمین کالا و خدمات مبتنی بر استانداردهای جهانی GS1» موفق به دریافت تندیس زرین این رویداد و گواهینامه معتبر شد. به گزارش روابط عمومی شرکت پتروشیمی تبریز، در آیین اختتامیه این همایش که روز یکشنبه ۱۰ خردادماه ۱۴۰۵ با حضور جمعی از معاونان و مدیران وزارت صنعت، معدن و تجارت، مدیران ارشد صنعتی، کارشناسان و فعالان حوزه زنجیره تأمین در مرکز همایش‌های نمایشگاه بین‌المللی تهران برگزار شد، تندیس زرین و گواهینامه معتبر GS1 این رویداد به دکتر سید نوراله

نوبت اول

شناسه ۲۱۹۸۲۳۵

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای همزمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه)

شرکت شهرک های صنعتی هرزگان

شرکت شهرک‌های صنعتی هرزگان در نظر دارد اجرای پروژه ذیل را بر اساس قانون برگزاری مناقصات مصوب مجلس شورای اسلامی و به استناد آیین‌نامه راهاندازی و فعالیت سامانه تدارکات دولت، مصوب هیات محترم وزیران از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

ردیف	موضوع	مبلغ تقریبی برآورد (ریال)	مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار پیمانکاری (ریال)	گواهی صلاحیت پیمانکار
۱	احداث نیروگاه ۲/۵ مگاواتی خورشیدی شهرک صنعتی گمبرون به مدت ۶ ماه شمسی	۱,۳۸۳,۰۹۷,۶۳۰,۴۳۵ ریال طبق فهرست بهای انبیه، تاسیسات مکانیکی و برقی و توزیع نیروی الکتریکی سال ۱۴۰۴	۵۳,۰۴۱,۹۵۲,۶۰۹ ریال	حداقل پایه ۵ رشته نیرو یا انرژی تجدیدپذیر و داشتن تاییدیه ساتیا الزامی می‌باشد.
۲	اجرای فاز دوم شبکه توزیع آب (به متراژ تقریبی ۱۶۰۰ مترطول) شهرک صنعتی جرون به مدت ۲ ماه شمسی	۲۲,۸۴۲,۹۵۰,۳۸۹ ریال طبق فهرست بهای انتقال و توزیع آب روستایی سال ۱۴۰۴	۱,۶۴۲,۱۴۷,۵۱۹ ریال	حداقل پایه ۵ رشته آب

زمانبندی مناقصه:

- از کلیه مناقصه‌گرانی که واجد شرایط فوق می‌باشند دعوت می‌گردد نسبت به تهیه اسناد و شرکت در مناقصه، در موعد مقرر به شرح ذیل اقدام نمایند.
- الف- تهیه اسناد مناقصه: از تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۱۶ لغایت ۱۴۰۵/۰۳/۲۱ ساعت ۱۹:۰۰
- ب- بارگذاری اسناد مناقصه از طریق سامانه ستاد: حداکثر تا روز شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۶ ساعت ۱۳:۰۰
- * ارسال پاکت الف بصورت حضوری (مهر و لاک شده) حداکثر تا روز شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۶ ساعت ۱۳:۰۰ می‌باشد.

امور پیمانهای شرکت شهرک های صنعتی هرزگان

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۳/۱۶/۵۷۰۰۰۵۵۰ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرج - ناحیه دو تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/ خانم قاسم چهارباشی فرزند غلامحسین به شماره شناسنامه ۱۷۹۶ صادره از قوچان در یک قطعه زمین با بنای ادعایی به مساحت ۱۳۲۰۲ مترمربع از پلاک ۲۷۰ فرعی از ۳۶۱ اصلی واقع در کرج محمدشهر ولداباد خ ۲۲ بهمن ک بهمن ۲۵ پلاک ۲۲ خریداری از مالک رسمی آقای/ خانم شعبانعلی حسن‌پور

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۳۰
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۱۶

آگهی فقدان سند مالکیت

انجام معامله نسبت به ملک مرقوم می‌باشد از تاریخ نشر این آگهی ظرف ده روز اعتراض خود را به ضمیمه اصل سند مالکیت یا سند معامله نسبت به ملک مرقوم می‌باشد از تاریخ نشر این آگهی ظرف ۱۰ روز اعتراض خود را به ضمیمه اصل سند مالکیت یا سند معامله با این اداره اعلام و رسید دریافت نمایند تا مورد رسیدگی قرار گیرد والا پس از انقضای مدت مذکور و نرسیدن واخواهی و یا در صورت اعتراض اصل سند ارائه نشود نسبت به صدور سند مالکیت المثنی طبق مقررات اقدام خواهد شد.

رئیس ثبت اسناد و املاک

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۳/۱۶